

מישיבות המזכירות...

להלן הנושאים שנדונו במזכירות הקיבוץ לאחרונה:

1. תקציב הקהילה - 2013 – המזכירות ערכה מספר דיונים בנושא התקציב, עמדו לפנייה שתי חלופות: האחת בה נמשך מודל השירותים והמיסוי הנהוגים כיום בשינויים קלים והשניה הצגת מודל חלופי של צמצום סבסוד השירותים מחד וצמצום המיסוי מאידך. חלופות אלה הוכנו בהתייחס לערכים שגובשו בדיון הערכי. לבסוף, החליטה המזכירות על הצגת החלופה הראשונה שמשמעותה, המשך מודל השירותים והמיסוי הקיים. כמו כן מוצעת עלייה צנועה בתשלומי התקן. עלייה זו נובעת מהגדלת עלויות האחזקה [מזוט, גינון], ושמירת רזרבה תקציבית להשקעות [מגורי צעירים, שיפוץ במטבח].

2. שדרוג תשתיות זמניות [חניות, מדרכות..] - הוחלט להקצות סכום מוגבל לטיפול במפגעי חנייה ובטיחות, שאינם סובלים דיחוי עד למועד שדרוג התשתיות העיקרי בקיבוץ. ובכך להקל על מצוקות חברים בהתנהלות היומיומית.

יוקם צוות אד הוק, לאיתור המפגעים והטיפול בהם.

3. דו"ח מוועד האגודה/ פורום החינוך - התקיימה פגישה בה הוצגו צרכי החינוך, לתוספת מבנים, ומקום קבע לפעילות השוה"צ מנגד הועלו בפני נציגי ההרחבה בעיות התשתית הקשות בקיבוץ, וקשיים הנובעים מאתר הפעילות הנוכחי של השוה"צ.

4. איוש צוותים - [בית קברות / קרן לעזרה הדדית] - הוחלט על הקמת שני צוותים, בנושאים הבאים: בית קברות ישובי - [קיבוץ/הרחבה], קרן לעזרה הדדית - לחברי הקיבוץ. אנו מחפשים חברים המוכנים להירתם לקידום נושאים אלה.

מסר: שלומי שקד- יו"ר מזכירות.

תוצאות הבחירות למזכיר התנועה הקיבוצית אצלנו:

אבו וילן - 127

איתן ברושי - 11

נמרוד מדר - 1

בתחילת פברואר פרש עורך הדין אורי זליגמן מתפקידו כרשם האגודות השיתופיות (אחרי 25 שנים). מחליפו בתפקיד עורך הדין מירון הכהן.

בסיום תפקידו אמר עו"ד זליגמן, כי "השינויים בקיבוצים באו מלמטה ובעוצמה, אפשרתי אותם, עוד לפני קביעת תקנות "הקיבוץ המתחדש", מכיוון שראיתי בהם הזדמנות לקבוצים במשבר להתייצב ולהיחלץ ממנו."

שלום לכולם,

קליטה בכפר מנחם היא צו השעה. היא צו השעה כבר מזה כמה שנים ולמרות זאת נראה, כי כרגע היא נמצאת בראש סדר העדיפויות. קיבוץ כפר מנחם אמנם החליט ומקדם תהליך מזה מספר שנים, אך בשנים אלה, בל נשכח, היה עסוק בעוד מספר תהליכים מורכבים וארוכים: יישום שיוך הדירות, שיוך ההון, קליטת תושבי ההרחבה והגעה לאיזון בין הקיבוץ והיישוב.

הנושא קודם וטופל במהלך השנה האחרונה במתווה של בניית בתים חדשים ל-14 משפחות שהביעו רצון, רצינות ואף שלמו סכום ראשוני. בניית בית חדש מצריכה משאבים רבים זמן כסף וסבלנות, לבניה בקיבוץ ישנם נדבכים נוספים של קליטה לחברות, על משמעויותיה השונות וניהול הפרויקט באופן מקצועי מצד אחד ובאופן משתף מצד שני.

רגע לפני עבודה אינטנסיבית על חוזי הקליטה ותחילת תכנון הבתים קבלנו את החלטת מנהל מקרקעי ישראל של ביטול או מימשו הסדר קנייני. בשל העובדה כי קיימת החלטה אחת נוספת שייטכן ותהיה טובה יותר לקיבוצים וגם לכפר מנחם בתוכם, החלטנו לחכות. עד מתי? עד לפרסום הוראות מדויקות שיאפשרו לבחון החלטה זו ולראות איך כיצד ומתי מתקדמים. יחד עם זאת, משמעות החלטה זו עבור 14 המשפחות ועבור הקיבוץ היא הקפאת התהליך. מנהלת הפרויקט החליטה, כי יש לסיים את תכנון התשתיות לשכונה זו עד קבלת היתר, אך בשלב זה לא מעבר לכך.

המסלול הנוסף שלא קודם בשלב הראשוני הוא מסלול דירות היורשים. במחשבה תחילה לא קדמנו במקביל, כי רצינו שפרויקט אחד יקודם וימומש. טעינו? בדיעבד ייתכן שכן.

העברת זכויות בדירות היורשים מצריכה שינויי בהחלטות שיוך הדירות, עליהן אנו עובדים כעת, והיא מורכבת וקיימים בה, כפי שיהודית כותבת במאמרה, אינטרסים רבים, שונים ולעיתים מנוגדים זה לזה. בניגוד להחלטות קודמות בהן היו אינטרסים שונים ומנוגדים, כאן לא כל השחקנים הינם חברי קיבוץ והחלטות הינן בעלות השלכות חיצוניות וכסף רב מעורב בהן. בשל כך אנו מנסים למצוא את ההסדר שיפגע מעט ככל האפשר בזכויות הפרט ומנגד שיאפשר קידום טובת הכלל – קליטה!.

חשוב לציין, כי קל לנסות ולמצוא פתרונות זמניים, שיסדירו חלק מהבעיה, אך אנו סבורים כי בכך ניצור בעיות חדשות ונגרום למורכבות רבה יותר והניסיון הוא לפשט. נשמח לענות על שאלות, רעיונות והצעות. אנו ממשיכים ומקדמים את התהליך ברצינות ואחריות וצריכים מכולכם עוד קצת.....סבלנות.

תודה

חמוטל בשם העוסקים בקליטה.

דעה בנושא קליטת בני-עבר הווה ועתיד.

כידוע, חלפו לא מעט שנים מאז התחיל פרוייקט ה-BACK TO בקול תרועה רמה, בהקמת צוות יעודי לעניין ובאמירה ברורה (כך זה נשמע לאוזנינו לפחות) שרוצים 'דור המשך', ורוצים שהבנים ישובו. זה היה אחרי לא מעט שנים בהן הייתה תחושה שלא רוצים כאן את הבנים, שלא רוצים עוד פרטנרים שינגסו מה"עוגה"... (ובכנות, גם מרבית הבנים לא ראו את הקיבוץ ה"ישן" כמקום אטרקטיבי במיוחד עבורם, מה שהשתנה רק לנוכח השינויים המהותיים של העשור שניים האחרונים..)

בזמן שחלף, לא מעט בנים הצטרפו לתהליך, והביעו רצון וכוונה לשוב לכאן, ולהפוך את כפר מנחם לבית. אם בעבר היו נשאים בקיבוץ, לא פעם, מתוך 'אין ברירה', או חוזרים אליו רק 'עם הזנב בין הרגליים' לאחר כישלונות "בחוץ", הפעם הסיפור שונה לגמרי. הבנים החוזרים שהצטרפו לפרוייקט, ואני בתוכם, עשינו זאת מתוך בחירה מודעת, מושכלת, גם אם כי לא תמיד קלה. לא באנו מתוך רצון ב"עסק נדל"ני", או מתוך תחושה שכאן יהיה "נוח יותר", אלא מתוך רצון לחיות כאן, במקום הזה, לגדל כאן את ילדנו, להיות קרובים למשפחותינו, וגם לבנות לעצמנו בית ראוי. כן, אנחנו לא מתביישים להגיד שבית צמוד קרקע היה יעד נחשק עבורנו, כמי שגדלו כך, קרוב לאדמה ולא בבניינים גבוהים..בתקופה בה אפילו רכישת דירה היא מטרה נשגבת, וודאי עבור קיבוצניקים, בניית בית קרקע וודאי היתה לא ריאלית עבורנו, וכאן נראתה הזדמנות לממש אותה, ובתוך סביבה איכותית ומוכרת. ובניגוד למה ששמענו לא פעם בקיבוץ, על הבנים ש"באים לבנות כאן את היילות שלהם", רוב הבנים בקבוצה, להערכתי, לא שקעו בפנטזיות גרנדיוזיות, אלא חשקו בבית סביר, שאינו שונה משמעותית מהבתים היפים שחברי הקיבוץ יצרו לעצמם בתהליכי שיפוץ והרחבה בשנים האחרונות. בבואנו לכאן ויתרנו על דירה מרווחת ונוחה ב'עיר הגדולה' לטובת בית קטן בקיבוץ...ויתרנו על נסיעה של 10 דק' בבוקר ל'טובת' נסיעה איטית וארוכה בפקקים, שעות לפעמים, כדי להגיע לעבודה. עשינו את זה כי חשבנו שכאן יתאים לנו יותר, וחשבנו שהקיבוץ רציני בכך שהוא רוצה אותנו כאן.

שבנו לקיבוץ, אם כן, לא מעמדת נחיתות, לא מתוך רצון "לקבל מתנות" או לגזול משהו ממישהו. לא רוצים לקחת לאף אחד כלום. לא את הזכויות, לא את הכסף, לא את הנוף. באנו מתוך מחשבה שאלו החיים שמתאימים לנו, ובד בבד מתוך הבנה שגם הקיבוץ צריך אותנו. שאנחנו יכולים להביא לכאן רוח חדשה, המשכיות, ולחזק את הקהילה, וודאי בתקופה בה היא ניצבת מול אתגרי ההרחבה הקהילתית, ומול הצורך להבטיח עתידה.

ומאז שחזרנו, מאז שאחרי שנים של 'הגירה שלילית' נרשמה סוף סוף משיכה מחודשת לכאן, התאכזבנו לראות שהקיבוץ לא יודע כיצד לנהוג בה. כלומר, בנו. מצאנו כאן, לטעמי, קהילה מבולבלת, בחלקים אדישה, בחלקים חשדנית, שדרכה לא ברורה לה. וגם אם הייתה דרך, הרגשנו שאין כאן מספיק אומץ, מספיק נחישות ואולי מספיק כוח, להוביל אותה קדימה. הייתה חסרה לנו התחושה ש"עומדים" מאחורי האמירה שרוצים כאן את הבנים. אתם רוצים? תפעלו בכיוון הנחישות. תגייסו תמיכה, תשנו מה שצריך, תקשיבו לנו. כן, הכי בסיסי. תקשיבו מה אנחנו חושבים, תנהלו איתנו דיאלוג, כמו שעושים מול פרטנרים עתידיים. לאורך הזמן התחושה שלנו הייתה שנלחמים בנו, שחושדים בנו, שרואים בנו איזה אויב, "פולש", שאם לא ירסנו אותו הוא עלול לנגוס כאן במשהו לא

וכך, לאחר שסוף סוף כפר מנחם הפך להיות מקום אטרקטיבי לבנים, גם לאלה שהיו (ויש) להם אלטרנטיבות, לאחר שבנים טובים נענו לקריאה "back to kfar menachem", איני בטוחה שהקיבוץ יודע להשאיר אותם כאן.

בהקשר זה, אני חושבת שהקיבוץ צריך לעשות חשבון נפש מהיר, ולשאול עצמו 'לאן רוצה ללכת?' כיצד רואה את המשכיות שלו? מהן האלטרנטיבות? בתוך כך צריך להציף את הפחדים, המחסומים, ולהבין מה המחירים של כל החלטה. דרך אגב, גם המחיר של 'לא להחליט'. ואם הכיוון הוא קליטת בנים, הקהילה צריכה לקדם את זה. לא להיות אדישה, אלא פועלת. לא רק להציף את הבעיות, אלא למצוא פתרונות, ולגבות את ההנהגה בהובלת המהלך הזה.

לאחרונה צץ מכשול נוסף, אובייקטיבי, להתקדמות השכונה, בהינתן ההחלטה של ממ"י. המשמעות המיידית שלה היא שעל הקיבוץ לבצע שיוך קנייני מול המנהל, ולא נראה כי הקיבוץ בשל לכך. עבורנו פירוש הדבר תשלום מלא ומידי על הקרקע, בגובה 91 אחוז, אשר הופך אופציה זו לא ריאלית עבור מרבית הבנים. לפיכך, החלטה זו טורפת כעת את הקלפים על בניית שכונה חדשה, או לפחות דוחה באופן ניכר (פעם נוספת...) את יישומה. ההשלכות הללו קשות ללא ספק, אך אני דווקא לא מבכה את אובדן האפשרות לבנייה יש מאיין, כפי שמישהו אולי חושב, אלא דווקא מסתכלת על זה כעוד מבחן לשני הצדדים, ואולי אפילו כהזדמנות. הזדמנות עבור כפר מנחם להחליט מה רוצים שיהיה כאן מחר ומחרתיים, ולפעול בהתאם, והפעם אולי תוך נחישות גדולה יותר, ותוך דיאלוג בונה עם הבנים, כמו גם עם הקהילה כולה. וזוהי גם הזדמנות עבורנו להוכיח שאנחנו רוצים להיות כאן, גם בקונסטלציה אחרת, ופתוחים לחשיבה על פתרונות דיור ומסלולי קליטה שונים. קול זה הושמע עי קבוצת הבנים באופן ברור, והעביר את הכדור למגרש של הקיבוץ.

כעת זה הזמן לפעול, כדי לא לאבד את ההזדמנות, כדי להימנע ממחירים נוספים בגין 'שיבה על הגדר'. כעת זה הזמן לפעול, ויפה שעה אחת קודם, שכן צרכי הדיור של המשפחות רק מתרחבים ככל שחולף הזמן, והפתרונות הקיימים רחוקים מלהספיק. יתר על כן, חוסר הוודאות לגבי העתיד בדירות אלה, התלות המוחלטת בבעל הנכס, גם הם בלתי אפשריים לאורך זמן, וספק כמה נוכל "לנשך שפתיים".

נועה גולדברג.

הכרחי למשוך קצה חוט מתוך "הסלט הזה"

ב-4.9.2012 פרסם מנהל מקרקעי ישראל החלטה, כי היחסים בין הקבוצים והחברים החדשים והסדרי הבניה עמם מהווה שיוך קנייני לכל דבר ולפי כך הקפיא המנהל את מתן התרי הבניה בקבוצים, עד לבירור הנושא. במכתב מה-6.10.2012 נקבע, כי ההסכמים הנחתמים עם החברים החדשים לבניית בתים בתוך שטח המחנה מהווים שיוך בפועל המחייבים השלמת הליכי שיוך ותשלום דמי חכירה בגין המגרש. פירושו של דבר שהחברים החדשים יצטרכו לשלם עבור כ-91% מערך המגרש, כחצי מליון ש"ח נוספים על עלות בניית הבית. כפי שידוע לי.

במצב עניינים זה ממשיכה המנהלת בהליכי הפניה לוועדה המקומית לאשור בצוע התשתיות, אך לא מעבר לכך.

למעשה נתקעה קליטת 14 המשפחות שהגרילו מגרשים בשל יוקר הבנייה.

לדעתי, קליטה מהירה ורבה היא חיונית להמשך חיינו כקהילה.

נראה לי שגם צוותי צמ"ד והמנהלת רואים כמוני את חיוניות הקליטה. מאז ספטמבר שוקדים חברי צוות צמ"ד והמנהלת על הבנת הסיטואציה שנוצרה תוך ניסיון למצוא פתרון לבעיות החדשות, אך הקבוץ אינו שותף להתמודדות, אינו מעורב במציאת פתרונות וחברים רבים אדישים לגבי חשיבות הקליטה ומעל הכל הבנים חיים באי ודאות לגבי עתיד חייהם בקבוץ וחלקם מחפשים פתרונות אישיים, שישאירו אותם בקבוץ (תוך ניסיונות לתאם עם בעלי דירות את מכירתן להם)

התהליך איטי והבנים אינם מרגישים רצויים וחלקם ממתנינים להחלטות כבר 5 שנים.

בעת הכנת הגיליון בקשתי מרוב הבנים בקבוצת הנקלטים להעלות בכתב את תחושותיהם ומחשבותיהם, רובם בקשו להימנע מכך, אך אני מתרשמת שרבה תחושת אי הוודאות ורווחת התהייה האם החליטו נכון בניסיונם לבנות את ביתם בכפר מנחם.

ברור שהמצב מחייב מציאת פתרונות חדשים, שידרשו החלטות חדשות של הקבוץ, תוך מעורבות חברים רבים.

ב- 11.1.2013 נערכה פגישה משותפת של הבנים הנקלטים וחברי המנהלת עם עורכת הדין אסתר קויפמן, שהסבירה את משמעויות ההחלטות שהתקבלו במינהל. יוסל"ה הציע בפגישה, כי הקבוץ יקנה דירות מיורשים וימכרם לבנים. וכפי שידוע לי צוות צמ"ד מנסה לגבש פתרון הנסמך על דירות יורשים.

אך אליה וקוץ בה – זהו פתרון מסובך המעלה ניגודי אינטרסים בין הכלל וחופש הפרט (שיכול אולי להרוויח יותר מהמשך החזקת דירתו, או במכירתה למרבה במחיר) וניגודי אינטרסים בין הצרכים החברתיים וצרכי היחיד. וכמובן ניגודי אינטרסים בין בעלי דירות יורשים, לבין מי שאין בידם דירה להשכרה ובולט מאוד הניגוד בין הורים לבנים הרוצים להיקלט, לבין חברים, שבניהם אינם מועמדים להצטרף לקבוץ (כשרוב הראשונים מעורבים ומנסים למצוא פתרונות ורוב האחרים אדישים). הסיטואציה מעלה את שאלת יכולתו של הקבוץ לכפות על חבריו פתרון בתנאי הקבוץ המתחדש ואת יכולתו ליישם החלטה קודמת, כי אחרי 5 שנים יעברו דירות היורשים לחברים. בשיחה עם אחד הבנים הוא טבע את הביטוי "הסלט הזה" זהו סבך של תקנונים, החלטות שיקולים, מנגנונים ואינטרסים שונים, כשגם אצל הבנים מתגלעות מחלוקות וניגודי אינטרסים. וגם בתוך המשפחות מתרצצים אינטרסים מנוגדים.

מתבקשות החלטות אמיצות ונחישות, תוך הבנת המורכבות מתוך הכרה בהכרח להוליך את תהליכי הקליטה קדימה.

מחוץ ל-14 המשפחות השייכות לקבוצה ממתנינים להחלטות בנים רבים, המתגוררים בדירות יורשים, או דירות שכורות וגם לקליטתם יש להתייחס.

אני מקווה, כי בעתיד הקרוב תועלה קליטת הבנים מחדש לסדר היום הציבורי שלנו, תתאפשר מעורבות רבה של חברים בתהליך ותגויס התמיכה הדרושה לקבלת החלטות מושכלות ומשותפות, שתבטחנה קליטת בנים (ואחרים) לחברות.

אני מזמינה חברים ובנים להביע את דעותיהם בנדון בעלונים הקרובים. הדיון בהסדרי הנסיעה והחנייה יידחה לאחד הגיליונות הקרובים.

יהודית אפרתי

דברים שרציתי לומר

מילים: יענקל'ה רוטבליט
לחן: יהודה פוליקר

יש דברים שרציתי לומר ואינם נענים לי
המילים שבחרתי אינן הטובות מכולן
עמוקים מיני ים הסודות שאינם מובנים לי
שאולי לא אבין, לא אבין לעולם

לא בכל הדרכים שרציתי ללכת הלכתי
בדרכים שהלכתי תעיתי ודאי לא פעם אחת
ועצבות מהלה כל שמחה, כל שמחה ששמחתי
כמו ביקשתי דבר, דבר שאבד

חלומות שחלמתי והם מקיצים בי עדיין
שבריהם בעיני נשטפים מפני בדמעה
ולילות יסורים לא ספורים שהטבעתי ביין
כאובד בדרכי, בדרכי הרעה

אך בכל הדרכים מעולם לא אבדה לי דרכנו
וגם אם לפעמים סערו מסביב הרוחות
ואהבתי אותך והיה לנו טוב, טוב עד גדותינו
היה לנו רע ואהבתי אותך לא פחות

ראה חוני המעגל איש נוטע עץ חרוב שאל אותו: "מה הטעם בנטיעה זו? שכן החרוב יאכיל פרי
רק בצוד שפצית שנה?"

ענה האיש: "אני נוסע אפוא הדורות הבאים, כעס שנאצו אבותי לי, אטע אני לפני."
מהתלמוד הבבלי

דבר הגננים

לפני מספר חודשים עברה עבודת הגינות בקיבוץ לידי קבלן. במסגרת מהלך זה אוחד הגינות בהרחבה
עם הגינות בקיבוץ והוא עכשיו באחריות מזכיר האגודה.

משמעות מהלך זה לגבי חברי הקיבוץ הינה שכעת הקבלן עובד בק בשטחים ציבוריים, פרט לכיסוח
דשאים שנעשה גם בשטחים הפרטיים.

המצב החדש גרם לאי הבנות מצד החברים ואי שביעות רצון שנתן את ביטויו בעיקר בנושא גיזום
העצים. בקבוץ עבד קבלן גיזום עצים בשטחים הציבוריים. במהלך עבודתו הופנתה פניה למנהלת
הקהילה שתקציב יום-יומיים של עבודת קבלן הגיזום לטובת גיזום בשטחים הפרטיים, במקומות בהם
יש חשש לשבירת עצים וכן על מנת לשפר את הנוף, אולם בקשה זו נענתה בשלילה. אנו מקווים כי
גיזום זה יעשה בקרוב.

בתחילת עבודתנו כגנני הישוב הגשנו למזכיר האגודה תכנית עבודה מפורטת, כולל פרוגרמה איך
לדעתנו צריכה להראות החצר של הישוב מבחינת מרחבים ירוקים, כאשר הדגשים העיקריים היו

הצלה לאורך הכבישים, נטיעת חורשות (דבר שנעלם מנוף חיינו) ודגש על גינות עם מרחבים פתוחים, כדוגמת שיחיות מרוסנות ונמוכות.

חזות מראה הישוב להשקפתנו מורכבת משני מרכיבים:

1. מרחבים ירוקים – גינות, דשאים ועצים
2. תשתיות

אנחנו מטפלים במרחבים הירוקים ואילו התשתיות, שהם הכבישים והתאורה, מטופלים פחות (כבישים ללא אבן שפה, סדוקים וללא מדרכות להולכי רגל). נושא זה הינו באחריות המועצה ולדעתנו חובה לדרוש את מה שמגיע לישוב הגדול במועצה.

נושא נוסף שמגיע אלינו והינו באחריות המועצה ואיננו מטופל הינו איסוף הגזם. בהרחבה נעשה איסוף גזם שבועי מליד כל בית, על ידי המועצה. נוהל זה צריך להתקיים גם בקבוץ ובכך יחסוך שני ימי עבודה בשבוע על ניקיון.

בעבודתנו השוטפת אנחנו עוסקים בשלושה נושאים:

1. שיקום אזורים שנשכחו
2. שיקום מערכות השקיה, כולל התקנת שעוני מים והחלפת מחשבים
3. אחזקה שוטפת, בדגש על הדברת עשביה, גיזום ודישון הדשאים

בתכנית האגודה לשקם מספר גינות באזור חדר האוכל. נשמח לבצע את העבודה.

לסיכום,

גינה יפה משפרת את איכות החיים של כל אחד מאתנו. אנחנו עושים כל מאמץ על מנת לתת לכם את החוויה הזו. להערכתנו נדרשת עוד שנה של עבודה ליישור קו ולהביא את הגינות לרמת הציפיות שלנו.

אנחנו נהנים ומודים לחברים על המשובים החיוביים שאנו מקבלים לאורך הדרך. ומכלל התושבים אנחנו מבקשים רק דבר אחד: עיזרו לנו לשמור על הניקיון בחצר.

הגננים.

בחודש ינואר 2012 ירדו 313 מ"מ גשם.

*איטרה שנה שהיטה אמציות –
פשי כנפיים לקראת התחלות חצות
מלא טוב לק, אהויים, אסביס ואלא האשפחה
דפק צלחה והפכה נחת*

*אמיכל אספה'לה אליאור ואבישי וכל האשפחה
בפכות חמות אהואצת הנת והנכרה.*

חברים וחברות יקרים,

תודה רבה לכל מי שבחר בי ולכל מי שלקח חלק בבחירות והצביע.
תודה למועמדים האחרים, אבו וילן ונמרוד מדר, על מערכת בחירות מרתקת ומאתגרת.
עברנו חודשים ארוכים של עבודה קשה ואני שמח להבחר על מנת להתחיל לממש את
האמון שנתתם בי.

עתה משנבחרתי, אני המזכיר של כולם ויחד נצעיד את התנועה הקיבוצית, הקיבוצים
והחברים לעתיד טוב יותר.

באתי להתמודדות מתוך תחושת שליחות. אני מתכוון להביא את התנועה הקיבוצית
חזרה למקום שבו ראוי שתהיה, ולהחזיר את הביטחון והתקווה לחברי הקיבוצים
בכל רחבי הארץ.

אנו מקבלים טלפונים, מכתבים, ואיחולים מחברים רבים בכל רחבי הארץ, ולא מספיקים
לענות לכולם, תודה לכל המאחלים!

תודה מיוחדת לכל הפעילים ולכל מי שסייע בישובים, במטות ובכל מקום.
אמשיך להיות עימכם בקשר, הפעם כמזכיר התנועה הקיבוצית.

בהצלחה לכולנו,

איתן ברושי

גבת

שיפוץ מקלטים

במסגרת תכנית שיפוץ המקלטים במועצה יחל בקרוב משרד הביטחון בשיפוץ שני מקלטים
נוספים בכפר מנחם.

האחד סמוך לבית של אורית ורמי לפידות והשני מול מגורי התאילנדים בגבעת הילדים.

עם השכנים הסליחה. גידי.ק

פגותי פהיטורייה חולפת אבל אין לה אומי שאי אפשר אחיפת.

הצילום נשלח מדוד פרלמוטר ז"ל
לקלאוס ז"ל בשנות השבעים
הביאה לדפוס מהארכיון
אוכמה

צילמה: עמליה גולדברג

"מיגונויות לכולם" היא חברה שהוקמה לעזרת תושבים שרוצים להוסיף ממ"ד לביתם. מטרתם להוזיל את עלויות הממ"ד ככל שניתן, מי שמעוניין מצורף דף הסבר של החברה. במידה ורוצים להוזיל את העלויות כדאי לגבש קבוצה המעוניינת בכך.

מפרט טכני עבור "מיגונויות לכולם"

מרחב מוגן מסוג : ממ"ד גודל 14 מטר ברוטו, 9 מטר נטו(3*3)+מבואה

להלן המפרט הטכני :

בטון : מסוג ב-300

ברזל מסוג פלדה מצולעת על פי תכנית

ריצפה : רצפת בטון לפי תכנית

זיון הרצפה : מברזל על פי תכנית.

ריצוף - קרמיקה במידות 33*33 ס"מ .

קירות : מבטון ב-300 מזוינים בברזל על פי תכנית (עובי 30 סנטימטר).

גג : חד שיפועי מבטון ב-300 מזוין בברזל על פי תכנית. (עובי 30 סנטימטר)

איטום הגג : יריעות ביטומניות.

מסגרות :

דלת : הדף על פי תקן פיקוד העורף.

חלון : רסיסים לפי תקן פיקוד העורף .

צינורות אוורור : שניים 4 צול ואחד 8 צול לפי תקן פיקוד העורף.

חלון גזים פנימי - לפי תקן פיקוד העורף.

חשמל ותקשורת

גוף תאורה : פלורוסנטי W36*2 מוגן מים-כולל תאורת חרום

שקעי חשמל-2

שרוול הכנה לנקודת טלויזיה-1

שרוול הכנה לנקודת טלפון-1

עבודות גמר פנימיות :

קירות : טיח בגר לפי תקן פיקוד העורף. (צבע לבן)

עבודות גמר חוץ

טיח.

צבע על פי בחירת הלקוח (בסיס P מניפת טמבור) :

אוזני המן

המרכיבים:

לבצק:

1/2 3 כוסות (500 גרם) קמח

330 גרם חמאה בטמפרטורת החדר

3/4 כוס (160 גרם) סוכר

2 ביצים

למלית:

1 1/3 כוס פרג טחון

1 כוס חלב

1 כף דבש

1/4 כוס סוכר

20 גרם חמאה

1/2 כוס צימוקים

קליפה מגורדת מלימון

אופן הכנה:

הבצק:

שמים את כל מרכיבי הבצק בקערת המערבל ומערבלים באיטיות עד שמתקבל בצק הנפרד מהדפנות. אוספים לכדור, עוטפים בניילון נצמד ומאחסנים במקרר לשעה (כבר בשלב זה כדאי לחלק לשני כדורים כדי שאח"כ אפשר יהיה לעבוד עם כל אחד מהם בנפרד)

המלית:

שמים את הפרג, חלב, הדבש והסוכר בסיר, מביאים לרתיחה מעל להבה בינונית תוך בחישה. מנמיכים להבה ומבשלים עד שהחלב נספג בפרג, מערבבים מדי פעם. מסירים מהאש ומוסיפים את החמאה, צימוקים וקליפת לימון. מערבבים היטב ומניחים להצטנן.

הכנה:

מסירים מהבצק את הניילון ומרדדים אותו לעלה בעובי 3 מ"מ (עדיף לחלק לשניים ולעבוד כל פעם עם חלק אחד)

קורצים בחותכן או בכוס עיגולים בקוטר 8 ס"מ, מניחים במרכזם כפית מהמלית ומקפלים למשולש. מהדקים את השוליים. מחממים את התנור לחום בינוני (180 מעלות) מעבירים לתבנית ואופים 20-25 דקות, עד שהשוליים זהובים.

אפתה והמליצה: שלומית הורביץ

לשרה'לה אפל והמשפחה כולה

תנחומים במות האב

עובדיה צבי מינדל